

HEMSTICKAD VISA

(Även känd som "Strikkevise")

Fritt efter sogneprest och handelsman Claus Frimann (1746-1829)

Det tänker jag på då jag tar en tråd,
till detta har jag verkligen råd.
Handen blir så trött när du ingenting gör.
Men handarbetet själva tiden rör.
Jag knyter ej silke, jag knyter ej gull', min tråd är av ull.

Älskade ulltråd, älskade kär,
när vinter'n nalkas i vadmalsklä'r,
då är det trist med strumpor med håll
som värmer lika lite som utbränt kol.
Se, på de som tunnklädda och blå, därute i snöslasket gå!

Jag stickar i frid, jag må.
Jag knyter ett band till dig också.
Vik hädan, du mörkrets makt
som med svårmodet slutit en pakt!
Ska människan knyta åt människans barn ett frestelsens garn?

Min stickade tråd, så grå,
du minner om livet ändå.
Var maska är som en fulländad dag,
var maska, var knut, som ett pulsslåg.
När livet är över, o Gud, i dina händer, värm då mina fränder!